

[Handelsministeren.]

Den hidtidige formålsparagraf tager ifølge sin ordlyd sigte på bemyndigelserne i vareforsyningslovens tredje kapitel, der omhandler foranstaltninger vedrørende indførsel, udførsel og fordeling af varer. I lovforslaget har jeg i stedet foretrukket ved de enkelte bestemmelser, der omhandler disse forhold, at præcisere, ud fra hvilke hensyn loven skal administreres, samt vedrørende de produktionsregulerende foranstaltninger m. v. klart at angive, i hvilke situationer disse kan foretages.

Hjemmelen til indførselsregulering og udførselsregulering findes i lovforslagets § 3 og i § 6. Begge reguleringer kan være begrundet ud fra valutariske hensyn eller til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet.

Medens hensynet til sikringen af vareforsyningen her i landet som nævnt er trådt i baggrunden som formål for foranstaltninger i henhold til lovforslaget, er der dog ét område, hvor det ville være uforsvarligt helt at se bort fra dette hensyn. Det gælder for udførselskontrollen, hvor det da også i lovforslaget er anført, at der — foruden af de foran omtalte grunde — kan træffes udførselsregulerende foranstaltninger af forsyningsmæssige hensyn. Jeg vil dog gerne fremhæve, at med den formulering, lovforslaget om udførslen har fået, er der fastsat bestemte grænser for bemyndigelsen til at udøve kontrol på dette område, hvilket ikke er tilfældet i den gældende vareforsyningslov.

De i lovforslagets § 4 omhandlede bestemmelser om tilrettelæggelse af indførselsreguleringen er noget nyt i forhold til den nuværende vareforsyningslov.

I § 4, stk. 1, fastslås det således, at der ved tilrettelæggelsen af indførselsreguleringen skal tilstræbes en rimelig konkurrence på det danske marked. Noget lignende er også udtrykt i vareforsyningslovens formålsparagraf, men herudover er det nu i § 4 præciseret, at denne konkurrence skal tilvejebringes bl. a. ved en forøgelse af bevillingsudstedelsen på vareområder, hvor der består mærkbar forskel mellem priserne her i landet på danske varer og priserne i udlandet på tilsvarende udenlandske varer. Det synspunkt, denne bestemmelse er ud-

tryk for, finder jeg meget betydningsfuldt, for det kan naturligvis ikke være rimeligt, at en begrænsning i importen af valutariske grunde kan benyttes af visse producenter til gennem høje priser at beregne sig særlig store avancer, der ikke har noget med fri konkurrence at gøre, heller ikke til at fremme produktionen af varer, for hvilke der ikke er naturlige produktionsmuligheder her i landet.

§ 4, stk. 2, indeholder visse retningslinjer for fordelingen af indførselsbevillinger. Som nævnt finder jeg, at det er af stor betydning, at disse principper indeholdes i selve loven, der herom bestemmer, at der ved fordeling af indførselsbevillinger skal tilstræbes en tilpasning af importørkredsen til den stedfindende udvikling inden for det pågældende indførselsregulerede vareområde. Ved administrationen af indførselsreguleringerne er der hidtil så vidt muligt blevet afsat særlige beløb, bl. a. med henblik på anerkendelse af nyimportører og forhøjelse af bestående tildelingsgrundlag.

Det er en naturlig konsekvens heraf, at bestemmelsen samtidig indebærer, at det efter omstændighederne kan være påkrævet, at bestående tildelingsgrundlag reguleres eller inddrages; sådanne forholdsregler vil i overensstemmelse med hidtidig praksis f. eks. kunne træffes i det omfang, det har vist sig at en bevillingshaver ikke længere udøver aktiv forretningsvirksomhed på det pågældende område, men i realiteten stiller bevillingerne til rådighed for andre virksomheder.

I lovforslagets § 7 begrænses bemyndigelsen til at træffe midlertidige foranstaltninger med henblik på forbrugsregulering, herunder rationering, hensigtsmæssig fordeling af landets varebeholdninger eller regulering af vareproduktionen, til de tilfælde, hvor sådanne foranstaltninger må anses for påkrævede af hensyn til indtrædt eller truende international knaphed på nødvendige varer, eller til løsning af opgaver i forbindelse med Danmarks aftaler eller samarbejde med udlandet. I vareforsyningsloven er alene bemyndigelsen til produktionsregulering begrænset til tilfælde af indtrædt eller truende international vareknaphed, og begrænsningen i lovforslaget indebærer f. eks., at det ikke i fremtiden vil være muligt at gennemføre rationeringer begrun-